

Scénář: Jaromíra Hájková

1. Paní Jaromíra Hájková, křtěná Jaromíra Jiřina Anežka, se narodila v roce 1942 v Brně. Později se přestěhovala do místní části Bystrc, kde bydlí dodnes. Její život byl z velké části ovlivněn vírou.

„Víra pro mě znamená naprostou jistotu boží lásky ke každému človíčkovi na světě a ke mně taky a je to krásnej pocit.“

2. Právě kvůli náboženskému smýšlení ji nevzali na medicínu.

„Kdepak nešla jsem dělat ani přijímačky, protože v mém školním posudku stálo, že pocházím z rodiny notoricky katolické.“

3. Problémy kvůli víře se nevyhnuly ani bratrovi Jaromíry. Posmívání čelil přímo ve škole od paní učitelky.

„Postavila ho na stupínek, bratra, a řekla: ‚Děti, podívejte se, to je ten Jožánek, kterej ještě věří v pámbíčka nad hvězdičkama.‘ To vedlo k tomu, že se zavtrdil a do kostela začal chodit každěj den.“

4. Toto bratrovo zatvrzení bylo tak hluboké, že se stal knězem a působil pak postupně například v Číhané, Vlašimi a v klášteře v Teplé. Celá rodina se podílela na opravách farností. A kromě toho poskytovala v brněnské Bystrci i zázemí pro kněze.

„Stalo se, že taky jich přišlo 15 naprosto neočekávaně, bratr je přivedl, bylo půl 11. a řekl ‚Miru, můžem u vás zůstat na oběd?‘ a já říkám ‚No, klidně‘.“

5. Kromě obědů poskytovala rodina Jaromíry kněžím také nocleh a prostor pro odpočinek.

6. Jezdila k ní řada významných osobností katolické církve.

„Bývalý umývač oken později kardinál Vlč. Bývalý inženýr projektant později biskup Radkovský, bývalý úředník později arcibiskup Graubner, jeden z největších učenců své doby, dvojnásobný doktor Josef Zvěřina.“

7. Po sametové revoluci se už nemusela s vírou skrývat ani Jaromíra ani její rodina. Víra ji provází celým životem. Budoucím generacím vzkazuje.

„Abyste se měli vždycky rádi, uměli odpustit a uměli v druhých vidět to zrníčko dobra, co v každém je.“